

ν. 375

Ἐοχίον f. (Feldhagen).

St. in Thracien, später Ἐοχέντζις
(s. Ἐχολιάρης Διμορθίου 18. 27).

Αἰσχίνο 3. 82.

Διμορθίνο 7. 37. 18. 27.

Ἀποκουλίη: Ἀψιδά
Ἐτυμολογικὸν Μῆτρον.
Ζουΐτταρ.

W. Pape:
Wörterbuch der
Griechischen
Eigennamen
Braunschweig
1875.

Ἐοχίονος u. (Feldner)

S. der Poseidon u. Ἐοχίονος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

A. 1

Ἄβα gen. ar.

Ἀποκουλίη: Ἀψιδά s. Ἐοχίον

Ἀιδ. 2. Ἐτοάβη 10. 445.

Ἄβα nach Ἡρώχιορ = τοῦχορ, sic, also scribe?

Eine Nymphe

Ἀποκουλίη: Ἀψιδά a. a. O.

Ἐτυμολογικὸν Μῆτρον.

(Ἄβα dor. f. Ἡβη. Ἄβη in Th. Bergs Anthologie
Lyrica) Alc. f. 99.

2) St. in Karien 3) St. in Phokis = Ἄβα.

(ἐπιδοκίμη)

2

n. 1069

Ὀξύροδορ (weissenfeld = Ἀγυροδορ. od. feldhager = Ἐγυροδορ
s. Valer. zu Harp.) Kastell der Πυρραγῆσι (volk i. ~~Illyria~~
Griech. Illyria, Macedonia) viell. j. Argona Pol. 5. 108
(v. l. Ὀξύροδορ u. Ὀξύροδορ) Aibios 31. 27 (Orgessun) vgl.
Lobuck: Pathologiae Simonis Graeci Prolegomena 417.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ